

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/229/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514204880
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2514204880.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Martina Valentová, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Bratislava, Staré Grunty 7, IČO: 35 717 769, zastúpeného advokátom: JUDr. Alan Strelák, so sídlom Bratislava, Na vŕšku 12, proti žalovaným: 1. Q. X., nar. XX.X.XXXX a 2. Q. X., nar. XX.X.XXXX, obaja žalovaní adresa F., K. XXXX/XX, o zaplatenie 1.755,60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaných 1. a 2. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 14C/200/2014-86 zo dňa 25.8.2017 - voči vyhovujúcemu výroku II., t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku II. a v závislom výroku IV. o trovách konania r u š í a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 254,10 Eur zastavil; výrokom II. uložil žalovaným 1. a 2. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 1.083,50 Eur spolu s 8,75% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.083,50 Eur od 16.3.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku; výrokom III. žalobu v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 418,- Eur s príslušenstvom zamietol a výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným 1. a 2. v rozsahu 23,44%.

2. Rozhodnutie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 261 ods. 3 písm. d), § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, § 121 ods. 3, § 517 ods. 1, 2, § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 písm. f) a k), § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 4.9.2012, § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ako i ust. § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Zastavenie konania v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 254,10 Eur odôvodnil súd tým, že žalobca zoberal v tejto časti svoju žalobu späť pred predbežným prejednaním sporu, ako aj pred prvým pojednávaním vo veci. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že strany uzavreli dňa 4.9.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca ako veriteľ poskytol žalovanej 1. ako dlžníkovi a žalovanému 2. ako spoludlžníkovi úver vo výške 1.100,- Eur za odplatu v sume 418,- Eur pozostávajúcu z celkového 20% úroku z istiny úveru a odmeny vo výške 18% z istiny úveru. Celková dlžná suma bola dohodnutá vo výške 1.518,- Eur, ktorú sa zaviazali žalovaní zaplatiť žalobcovi v 13-ich mesačných splátkach s tým, že prvá splátka bola splatná v 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Výška prvých troch splátok bola dohodnutá sumou 5,50 Eur a ďalších 10 splátok sumou 150,15 Eur. V zmluve bola uvedená priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 45,60%. Zmluvu strany uzavreli s odkazom na zákon č. 129/2010 Z. z. v platnom znení a na obchodné podmienky. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvorili obchodné podmienky a rozhodcovská doložka, nachádzajúce sa na rube tlačiva zmluvy. Žalobca ako veriteľ mal podľa obchodných podmienok právo požadovať od žalovaných ako od dlžníkov vrátenie celej

dĺžnej sumy po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške (bod. 1 obchodných podmienok). Prvá strana zmluvy je podpísaná oboma zmluvnými stranami, kým rub tlačiva zmluvy je podpísaný iba žalovanými. Zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti úveru a neobsahuje ani rozčlenenie splátok na splátku istiny úveru, splátku úroku z úveru a splátku iných poplatkov z úveru. Žalovaní uhradili žalobcovi z poskytnutého úveru iba sumu 16,50 Eur. O pravdivosti tejto skutočnosti súd nemal pochybnosti napriek tomu, že žalovaná 1. namietala, že žalobcovi uhradila z tejto zmluvy celkom 162,60 Eur a nie iba 16,50 Eur. Vykonaným dokazovaním, predovšetkým z obsahu predloženého splátkového kalendára, súd zistil, že sumu 146,10 Eur uhradili žalovaní titulom zmluvy o domácom servise, ktorá je zmluvou odlišnou od zmluvy o úvere. V splátkovom kalendári je v časti úveru uvedená celková suma úhrady 16,50 Eur. K zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. To, že k nej pristúpili, nič nemení na skutočnosti, že predmetom tohto sporu sú práva a povinnosti strán sporu zo zmluvy o úvere uzavretej dňa 4.9.2012. Žalobca využil svoje právo upravené v obchodných podmienkach na stratu výhody splátok pre prípad, že žalovaní nebudú platiť jednotlivé splátky riadne a včas a oznámil žalovaným, že ich celý neuhradený dlh, t. j. nezaplatená časť istiny úveru a odplaty v celkovej výške 1.501,50 Eur, sa stal splatným k 15.3.2013. Žalobca dvakrát písomne vyzval žalovaných na zaplatenie dlžnej sumy, avšak bezvýsledne. Táto skutočnosť viedla žalobcu k podaniu žaloby, ktorou sa domáhal od žalovaných zaplatenia neuhradenej časti istiny úveru, vrátane odplaty za úver v celkovej sume 1.501,50 Eur, zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy a zmluvnej pokuty v sume 254,10 Eur. Náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 220,- Eur si žalobou neuplatnil, preto sa ňou súd pri rozhodovaní v tomto spore nezaoberal. Nakoľko žalobca zobral žalobu späť v časti celej zmluvnej pokuty, v dôsledku čoho súd konanie v tejto časti zastavil (výrok I.), nezaoberal pri dokazovaní ani zmluvnou pokutou.

3. Prvoinštančný súd uzavrel, že uzavretá zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. Preskúmaním predmetnej zmluvy zistil, že neobsahuje dve obligatórne zákonné náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona) a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ cit. zákona). Zmluva totiž upravuje iba celkovú výšku jednotlivých mesačných splátok, splátky nerozčleňuje na splátku istiny, splátku úroku a splátku iných poplatkov, t.j. zo zmluvy nie je zrejmé, aká presná časť každej zo splátok predstavuje splátku istiny, aká časť splátku úroku z úveru a aká časť splátku iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba celkový počet splátok (13), ich periodicita (mesačná), pričom splatnosť jednej splátky sa odvíjala od splatnosti predchádzajúcej splátky. Zmluva je v tejto časti pre spotrebiteľa veľmi zložitá až nezrozumiteľná. Neobsahuje jednoznačný, jasný a zrozumiteľný údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v dôsledku čoho spotrebiteľ nemusí byť schopný dostatočne posúdiť výhodnosť poskytnutého úveru a svoju schopnosť úver splácať. Citované ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. výslovne rozlišuje medzi dobou trvania zmluvy a termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, pričom gramatickým výkladom tohto ustanovenia možno dôjsť k záveru, že termínom je presný dátum. Dátum konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje. Vychádzajúc z uvedeného dospel potom súd prvej inštancie k záveru, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko neobsahuje termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ani výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Keďže žalovaní uhradili žalobcovi z predmetnej zmluvy sumu 16,50 Eur, súd priznal žalobcovi neuhradenú časť istiny úveru poskytnutého žalovaným vo výške 1.083,50 Eur (t. j. istina úveru 1.100,- Eur mínus uhradená časť 16,50 Eur). Nakoľko žalovaní sa dostali do omeškania s platením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj ním uplatnený úrok z omeškania v zákonnej výške 8,75% ročne z priznanej istiny od prvého dňa omeškania žalovaných s plnením dlhu až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 418,- Eur s príslušenstvom žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd tiež uviedol, že žalovaní sa domáhali zamietnutia celej žaloby s odôvodnením, že predmetná zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, avšak súd poukázal na to, že neprijateľnosť zmluvnej podmienky spravidla má za následok iba neplatnosť toho ustanovenia zmluvy, ktoré túto podmienku obsahuje, a nie neplatnosť celej zmluvy. Navyše, ak by aj celá zmluva bola neplatná, podľa § 457 OZ, každý je povinný z neplatnej zmluvy vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal, čo by v danom prípade zodpovedalo presnej tej istej sume, na zaplatenie ktorej súd žalovaných zaviazal.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1 CSP, a to podľa pomeru úspechu sporových strán v spore, pričom zohľadnil, že žalobca zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 254,10 Eur bez uvedenia dôvodu, čím z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania v tejto časti, teda v tejto časti boli procesne úspešní žalovaní. Úspech žalobcu tak predstavoval 61,72% (1.083,50 Eur s príslušenstvom) a žalovaných v časti 23,81% (418,- Eur s príslušenstvom). Žalobcovi tak vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným podľa pomeru úspechu vo veci v rozsahu 61,72% mínus 38,28% (vypočítané ako zamietnutie žaloby v rozsahu 23,81% + procesný úspech žalovaných pri zastavení konania v časti 14,47%), preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovaným v rozsahu 23,44%.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní 1. a 2. odvolanie, vychádzajúc z obsahu podaného odvolania v rozsahu jeho vyhovujúcej časti (výrok II.) a domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V podanom odvolaní žalovaní uviedli, že žalobca neuvádza, že úvery poskytovala Kešovka, ktorej činnosť zakázala NBS, čo bolo v zozname neumožnených licencií. Preto ani nebola podpísaná zmluva. Sumu, ktorá je uvádzaná žalovaní ani nedostali, nenašli ani žiaden doklad o prevzatí. OZ si zmluvu ofočil a potom aj so svojou pracovníčkou rýchlo odišli a bolo tam aj povedané pracovníčke, napíšte im viac. Išlo tu len o získanie čo najviac klientov. Nikto nepovedal, že od zmluvy o domácom servise je možné odstúpiť, ako konštatuje súd. Ich tabuľky o platbách dokazujú, že úver je predražený a patrí tam aj domáci servis, celková suma úveru 1.100,- Eur mala konečnú hodnotu 1.968,45 Eur. Teda úver bol predražený o 868,45 Eur. Sám žalobca uvádza RPMN 256,73%, čo je skutočne veľa. Súd sa týmito skutočnosťami vôbec nezaoberal. Rozhodnutie súdu nie je spravodlivé, súd neprihliadol na vek žalovaných, ich zdravotný stav a sociálnu situáciu. Pokiaľ ide o priznanú sumu a percentá, je pre žalovaných v terajšom stave, likvidačné čokoľvek platiť. Po zaplatení poplatkov im zostáva 13,- Eur na jeden deň pre oboch, čo je 390,- Eur na mesiac a 195,- Eur pre jedného. Nie je to chyba žalovaných, nemôžu za to, čo ich postihlo, ale spoločnosť, ktorá si nevedela uvedomiť, že zneužíva starých občanov, by mala niesť následky. K podanému odvolaniu žalovaní pripojili doklady o svojich výdavkoch, doklady o výške predpísaných splátok úveru a domáceho servisu, doklady o splácaní, doklady o zdravotnom stave ako aj vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti SR z 1.8.2016.

6. V odvolacom konaní žalovaný 2. v písomnom podaní zo dňa 6.12.2017 uviedol, že s odvolaním v celom rozsahu súhlasí a pripája sa k nemu. Poukázal na to, že je po dvoch ťažkých operáciách, má 88 rokov, má ťažký zdravotný stav. Manželka má 74 rokov a rovnako navštevuje viacerých špecialistov. Uviedol, že sa musia proti zbohatlíkom brániť. Mal za to, že ide o šikanovanie a štát by ich mal chrániť.

7. Žalovaná 1. v písomnom podaní zo dňa 12.1.2018 uviedla, že súhlasí s vyjadrením svojho manžela. Poukázala na to, že novodobí zbohatlíci, ktorým nič nechýba, otravujú život starému a chorému človeku. Nenechajú človeka v kľude dožiť. Súd síce uznáva ich postavenie, ale prikláňa sa k tejto spoločnosti. Nikto nezisťoval, či vôbec existuje taká spoločnosť, že poskytovali pôžičky so zámerom mať čo najvyššie zisky.

8. Nakoľko odvolanie pôvodne podpísala v mene oboch žalovaných 1. a 2. iba žalovaná 1., súd prvej inštancie uznesením č. k. 14C/200/2014-166 zo dňa 8.3.2018, žalovaných 1. a 2. vyzval na odstránenie väd odvolania tak, aby uviedli, čoho sa domáhajú, aké rozhodnutie žiadajú a doplnili podpis žalovaného 2. na podanom odvolaní.

9. Na výzvu súdu na odstránenie väd odvolania reagovali obaja žalovaní tak, že odvolanie podávajú obaja a domáhajú sa zrušenia predmetného rozsudku. Znova poukázali na svoj vek a zdravotný stav a skutočnosť, že pôžičky boli dobre prešpekulované, hlavne na starých ľuďoch. Oni pritom žijú na hranici chudoby. Po zaplatení všetkých poplatkov a liekov im zostáva na stravu 13,- Eur pre oboch na deň. O chorého žalovaného 2. sa žalovaná 1. stará sama. Žiadali, aby súd prihliadol na ich sociálne pomery.

10. Žalobca odvolací návrh nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaných 1. a 2., ani k ich ďalším písomným vyjadreniam podaným v priebehu odvolacieho konania sa písomne nevyjadril.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie

v napadnutej časti vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné, v dôsledku čoho bolo potrebné rozhodnutie v napadnutej vyhovujúcej časti vrátane závislého výroku o trovách konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. c) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnené odvolacie dôvody a na odôvodnenie preskúmaného rozsudku bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ žalovaných ako dlžníkov a zároveň spotrebiteľov zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.083,50 Eur s príslušenstvom titulom pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220122224 zo dňa 4.9.2012. Nebolo pritom sporným, že predmetný záväzkový vzťah medzi stranami bol založený spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa spravuje aj príslušnými normami na ochranu spotrebiteľa. Odvolatelia v podanom odvolaní nerozporovali záver súdu prvej inštancie, že úver im poskytnutý žalobcom na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220122224 zo dňa 4.9.2012 je podľa § 11 zák. č. 129/2010 Z. z. považovaný za bezúročný a bez poplatkov, preto tento záver rovnako nebol predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

13. Zásadná odvolacia námietka žalovaných spočívala v tom, že im v skutočnosti nebola vyplatená uvádzaná istina 1.100,- Eur a že súd mal posudzovať aj zmluvu o domácom servise a platby na túto zmluvu započítať na splátky úveru. Zároveň mal zohľadniť aj ich sociálnu situáciu.

14. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že obranu žalovaných spočívajúcu v tvrdení, že so žalobcom uzavreli okrem zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj zmluvu o domácom servise, pričom splátky na zmluvu o domácom servise treba započítať na splátky úverovej zmluvy, súd prvej inštancie vyhodnotil stroho tak, že zmluva o domácom servise je zmluvou odlišnou od zmluvy o úvere, pričom k zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť, pričom to, že k nej pristúpili nemení nič na skutočnosti, že predmetom tohto sporu sú práva a povinnosti strán sporu zo zmluvy o úvere zo dňa 4.9.2012. Súd prvej inštancie tak nemal žiadne pochybnosti o tom, že žalovaní uhradili z poskytnutého úveru iba sumu 16,50 Eur a nie 162,60 Eur, keďže sumu 146,10 Eur uhradili titulom zmluvy o domácom servise.

15. Odvolaciemu súdu je však z jeho vlastnej činnosti, ako aj rozhodovania súdov prvej inštancie v jeho obvode známe, že pri poskytovaní úverov spoločnosťou TELERVIS PLUS, a.s. býva spravidla v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváraná zároveň zmluva o poskytovaní domáceho servisu, na základe ktorej sa veriteľ - tu žalobca zaväzuje poskytovať dlžníkovi „domáci servis“ a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi odmenu za „domáci servis“, a to v pravidelných mesačných splátkach, ktoré bývajú splatné pri preberaní splátok úveru. „Domáci servis“ býva v týchto zmluvách definovaný ako poskytovanie konzultačných a nadštandardných služieb, ktoré spočívajú v starostlivosti o klienta pri poskytnutí úveru, najmä služba spočívajúca v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu bývajú uzavreté výlučne v súvislosti s konkrétnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, na zánik ktorej je viazaný aj zánik tejto zmluvy, teda spravidla ide o zmluvu závislú od príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež býva pravidlom, že mesačná splátka odmeny za „domáci servis“ býva v rovnakej výške, ako výška 4. až 10. mesačnej splátky úveru. Celková odmena za domáci servis spravidla prevyšuje výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver. Touto odmenou za domáci servis sa tak dojednaná odplata za úver výrazne navyšuje.

16. Žalovaní v priebehu tohto sporového konania dokladali listinné doklady o platení splátok nielen na zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale aj na zmluvu o domácom servise. Súd prvej inštancie preto v súlade s ustanovením § 295 CSP bol povinný tieto skutočnosti preveriť a za týmto účelom aj z vlastnej iniciatívy si obstarat' potrebné dôkazy, predovšetkým predloženie žalovanými tvrdenej uzatvorenej zmluvy o

domácom servise, za účelom posúdenia jej obsahu a spojitosti s uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere.

17. Na základe výsledkov doterajšieho dokazovania, nie je možné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že k zmluve o domácom servise žalovaní mohli a nemuseli pristúpiť. Výsledky doterajšieho dokazovania nepreukazujú, že by si žalovaní domáci servis výslovne vyžiadali. Naopak z rozhodovacej činnosti je odvolaciemu súdu známe, že spravidla dlžníci podpisujú zmluvu o poskytovaní domáceho servisu bez toho, aby vedeli, že podpisujú ďalšiu odplatnú zmluvu, a to v rámci podpisovania listín týkajúcich sa zmluvy o spotrebiteľskom úvere, o ktorú jedinú majú záujem. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu potom iba navodzuje dojem, že ide o benefit zo strany veriteľa a služba je prezentovaná čisto ako výhoda poskytovaná zo strany dodávateľa. Odmena za domáci servis býva, ako už bolo vyššie uvedené, zavádzajúco v rovnakej výške, ako výška mesačných splátok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je pritom možné argumentovať ani tým, že dlžník mal možnosť si zmluvu prečítať a mal tak vedieť, že domáci servis predstavuje platenú službu žalobcu. Súd poukazuje aj na reklamný názov produktu „Kešovka“, z ktorého je zrejmé, že je určený osobám, ktoré potrebujú peniaze okamžite. Nie je pritom možné prisvedčiť argumentu žalovaných, že zmluva bola uzavretá so spoločnosťou Kešovka, nakoľko z jej obsahu jednoznačne vyplýva, že bola uzavretá so žalobcom a „Kešovka“ je len názov produktu. Žalobca však dosiaľ nepreukázal, že by žalovaní vedeli, čo domáci servis znamená a boli uzročení s jeho odplatnosťou. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu pritom spravidla býva uzavretá v rovnaký deň ako zmluva o spotrebiteľskom úvere. V prípade, že právny úkon uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu je právnym úkonom, ktorý bezprostredne nadväzuje na spotrebiteľskú zmluvu, aj na tento právny úkon je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru.

18. Pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní domáceho servisu (ktorá má formu predtlačenej formulára) tiež spravidla dochádza k nekalej obchodnej praktike, v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti žalobcu, ktorá podstatne narušuje ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorému sa dostala. Žalobca pritom nesie dôkazné bremeno, že dlžníkom ako priemerným spotrebiteľom vysvetlil následky uzavretia zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, a to najmä s ohľadom na jeho odplatnosť. Výhodou domáceho servisu, a teda protiplnením žalobcu za odplatu, spravidla bývajú konzultácie, preberanie a zaúčtovanie finančnej hotovosti na úhradu splátky, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a následky nesplácania, a to v domácom prostredí alebo podľa dohody. Ide však o bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, a ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Pokiaľ ide o konzultácie, tieto banky a nebankové subjekty robia zásadne bezplatne v záujme získania a udržania si klienta. Pokiaľ ide o „výhodu“ vyberania splátok v domácnosti klienta, resp. na dohodnutom mieste, takáto služba je viac v záujme veriteľa ako dlžníka, nakoľko veriteľovi poskytuje istotu výberu splátky, alebo jej časti, čím si znižuje riziko nezaplatenia splátok. Konanie žalobcu, ktorým si pri podpisovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere nekalou obchodnou praktickou zabezpečuje zo strany dlžníkov aj podpísanie zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, o ktorú zmluvu dlžník nemal záujem a ktorej obsah mu žalovaný dostatočne nevysvetlil, nemožno hodnotiť inak, ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zabezpečiť si niekoľkonásobnú odplatu z poskytnutého úveru, bez toho, aby podpísanie druhej zmluvy malo akýkoľvek prospech aj pre spotrebiteľa. Zároveň uvedené konanie predstavuje obchádzanie zákona, keď náklad na odmenu za domáci servis nie je zahrnutý do odplaty, a tým ani do informácie o RPMN, pritom zmluva o poskytovaní domáceho servisu je zmluvou závislou od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a preto by mala byť RPMN vypočítaná z oboch zmlúv. Takéto zmluvy (o poskytovaní domáceho servisu) už boli súdmi v minulosti opakovane vyhlásené za absolútne neplatné podľa § 39 OZ, pre rozpor s dobrými mravmi, či obchádzanie zákona (§ 53 ods. 6 OZ, či zák. č. 129/2010 Z. z.). V tom prípade bolo nevyhnutné zohľadniť všetky platby dlžníka splatené na domáci servis, na zaplatenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Pretože však súd prvej inštancie súvislosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o poskytovaní domáceho servisu v takýchto intenciách neposudzoval, teda vec nesprávne právne posúdil, nevykonal dostatočné dokazovanie v súlade s ust. § 295 CSP a preto nezistil dostatočne, aká suma poskytnutej istiny bola skutočne žalovanými uhradená. Zároveň žalovaní sporujú tiež výšku skutočne poskytnutej istiny, preto bolo úlohou súdu preveriť aj túto skutočnosť. Nakoľko tiež žalovaní opakovane poukazujú na svoju zlú sociálnu situáciu, bolo potrebné toto preveriť a vyhodnotiť vo vzťahu k súdom určenej lehote na plnenie prisúdenej istiny ako aj pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania (§ 257 CSP). Zhrnúc uvedené, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu v časti o zaplatení sumy

1.083,50 Eur s príslušenstvom vyhovel, rozhodol predčasne, bez náležitého zistenia skutkového stavu a dôsledného právneho posúdenia veci.

20. S poukazom na vyššie uvedené bolo potom nevyhnutným, aby odvolací súd po splnení všetkých zákonných podmienok podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku II., vrátane závislého výroku IV. o trovách konania zrušil a podľa § 391 ods. 1 vrátil súdu prvej inštancie v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keďže súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal nevyhnutné dôkazy relevantným spôsobom, pričom vzhľadom na rozsah potrebného dokazovania, nie je účelné doplniť dokazovanie pred odvolacím súdom.

21. Povinnosťou súdu prvej inštancie súc pritom viazaný vyslovenými právnymi názormi odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude riadne v súlade s platnou procesnou normou vykonať všetky pre vec relevantné dôkazy potrebné pre posúdenie veci v súlade s ust. § 295 CSP, najmä si zabezpečiť zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ako aj dôkazy potrebné pre zistenie skutočne poskytnutej istiny ako aj žalovanými celkovej splatenej sumy, zistený skutkový stav následne opätovne komplexne vyhodnotiť, na zistený skutkový stav aplikovať všetky náležité hmotnoprávne ustanovenia, potom vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je nevyhnutné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2, 3, 4 CSP odôvodniť. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie opätovne o náhrade trov, včítane náhrady trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).